

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

MATIJA NARED: ANTEŠAŠKE PRIPOVEDKE.
LJUDSKO IZROČILO Z MADAGASKARJA

Podatki o knjigi

- Naslov: ANTEŠAŠKE PRIPOVEDKE
- Podnaslov: Ljudsko izročilo z Madagaskarja
- Zbral, priredil in prevedel: dr. Matija Nared
- Lektoriranje: Ivanka Zobec
- Ilustratorja: Damjan Nared in Erik Mavrič
- Urednica: Alenka Veber
- Velikost: 180 mm × 240 mm
- Vežava: trda
- Število strani: 96
- Število ilustracij: 37
- ISBN: 978-961-278-365-5
- Cena: 17,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Življenje je sladko!

Pričujoče delo je prevod in priredba dela antešaških ljudskih pripovedk iz knjige z naslovom *Lovan-tsofina Antesaka* (po naše Dediščina ušes Antešakov) in nekaterih drugih izvirnih antešaških pripovedk iz avtorjevega osebnega arhiva. Gre za predstavitev manjšega dela ljudskega izročila plemena Antešakov z jugovzhodnega dela otoka Madagaskarja, ki usmerja posameznika in družbo k spoštovanju vrednot. Izvirnik, po katerem je bil pripravljen prevod, je izšel leta 2011, avtor pa ga je pripravil skupaj z nekaterimi domačini, ki so zgodbe, ljudsko izročilo, na njegovo prošnjo zapisali.

Matija Nared je kot laiški misijonar nekaj let živel in delal med Antešaki, ljudstvom na Madagaskarju. Če je želel kot misijonar ljudem pomagati in z njimi delati, se jim je moral približati, jih spoznati, dojeti njihovo razmišljanje in verovanje. Svoja dognanja o tem je avtor uspešno zagovarjal v doktorski disertaciji.

V knjigi */Lovan-tsofina Antesaka/* smo dobili zgodbe iz Manambondra (Joseph Rabery – Aban'i Biny), iz Mašijanake (François Ravenasy – Aban'i Venan in Iaritsa – Aban'i Kimily), iz Matange (Edmond Aritsa – Aban'i Aritsy in Justin Rakotomamonjy – Aban'i Ruffin) in iz Vangaindrana (Marcellin Maka – Aban'i Roland in Gabriel Rakotozafy – Aban'i Linda). Drugih takšnih ali podobnih zapisov ali knjig Antešaki nimajo; izvirnik tega prevoda je torej prvo tako delo v antešaškem jeziku, pričujoče delo *Antešaške pripovedke – Ljudsko izročilo z Madagaskarja* pa prvi prevod teh besedil in prva priredba v tujem jeziku.

Zbrane zgodbe se dotikajo najglobljih skrivnosti bivanja, kar za antešaški način življenja pomeni predvsem so-bivanja. Sobivanje je temelj malgaške zavesti: sobivanje v skladu s svetom, s predniki in z vsemi ljudmi in silami, ki človeka obkrožajo. Njihovo upanje je blagostanje, hrana, sreča, umanjkanje bolezni, številno potomstvo, dolgo življenje ... Čeprav so ljudje tesno ujeti v dáni svet, tako miselni kakor

snovni, skušajo biti s tem zadovoljni. Njihovo vodilo je: *Mamy ny aina! – Življenje je sladko!* Življenje je dar, nadvse dragocen, ki se ga je treba oprijeti in iz njega potegniti najboljše. K vsemu temu pa nas vodi spoštovanje vrednot. Vrednote družbe namreč delajo življenje lepo, znosno in pravično. Vrednote, ki jih družba ceni in jim skuša slediti, tudi odražajo srce družbe, njeno lepoto in upanje. V vrednotah se kaže samorazumevanje družbe: razodevajo namreč, kaj si družba misli o sebi, o svojih koreninah, o svojem namenu, o teženjih in ciljih. Vrednote kažejo obraz družbe, kakršnega si ta želi, in ne takšnega, kakršen v resnici je. Veliko tega lahko spoznamo prav iz pričujočih zgodb.

O avtorju

Dr. Matija Nared se je rodil leta 1971 v Ljubljani. Po uspešnem zaključku študija na Teološki fakulteti v Ljubljani leta 2001, diplomiral je z delom *Malgaška Cerkev in slovenski misijon ter humanitarno-socialno delo Petra Opeke*, je odšel na Madagaskar. Kot laiški misijonar je na četrtem največjem otoku na svetu deloval od leta 2001 do 2006 in od leta 2010 do 2011.

Leta 2011 je v samozaložbi izdal knjigo *Lovan-tsofina Antesaka: angano-tafasiry* v malgaščini ter jo leta 2017 prevedel in z novo spremno besedo pripravil tudi za izdajo v slovenskem jeziku.

Po vrnitvi v domovino leta 2011 je nadaljeval študij ter leta 2016 doktoriral s temo *Antešaske sodne prakse na podlagi verovanja in vprašanja človekovih pravic*, ki je z naslovom *Običaji, navade in verovanja na Madagaskarju. Raziskovanje kulture plemena Antešakov z udeležbo* izšla v knjižni obliki pri Založbi FDV (2017).

Trenutno je zaposlen kot vzgojitelj v Dijaškem domu Športne gimnazije Šiška.

Odlomki iz knjige

Mačka in pes

Nekega dne sta se mačka in pes dogovorila, da bosta šla v gozd iskat hrano.

Ko sta bila že globoko v gozdu, vpraša mačka psa: »Kaj bi raje: da iščeva méd divjih čebel ali naj raje iščeva ježe?«

Pes je medtem že zagledal satje divjih čebel v krošnji drevesa, zato se je mačka urno povzpela na drevo. Potem pa se je, namesto da bi med prinesla k psu, sama začela sladkati z njim. Pes je medtem spodaj čakal, ali bo tudi njemu kaj vrgla, in se jezno prestopal.

Pa ni. Mačka je pojedla ves med, psu ni pustila popolnoma nič.

To je psa tako razjezilo, da ni hotel biti več mačkin prijatelj, in zato mačke še danes preganja, če jih sreča.

[str.24]